

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 173

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 709 din 9 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă	2–3
	Decizia nr. 752 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
83.	— Decizie privind modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 644/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comitetului interministerial pentru Centenar	7
84.	— Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 360/2017 privind constituirea Consiliului interministerial pentru pregătirea și exercitarea președinției României la Consiliul Uniunii Europene	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 709**

din 9 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Szabo Csaba și Szabo Attila în Dosarul nr. 2.028/323/2015/a1 al Judecătoriei Târnăveni și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 805D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții, spre exemplu Decizia nr. 230 din 19 aprilie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea civilă din 16 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.028/323/2015/a1, **Judecătoria Târnăveni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 104 alin. (1) și art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Szabo Csaba și Szabo Attila într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate impun criterii arbitrare de stabilire a contravalorii taxei judiciare de timbru, fără nicio corespondență cu adevărata valoare de circulație a imobilului, punând partea în sarcina căreia a fost stabilită în situația de a nu putea plăti o astfel de taxă. Păstrarea acestei proceduri de calcul al valorii imobilului nu respectă echilibrul între interesele concurente în temeiul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. **Judecătoria Târnăveni** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Stabilirea unei reguli general valabile cu privire la valoarea imobilelor raportată la valoarea impozabilă, instituită potrivit legislației fiscale, face predictibilă pentru justițiabili modalitatea de calcul a taxelor judiciare de timbru, eliminând, în acest fel, subiectivismul în stabilirea acestor taxe de către instanțe.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Cu privire la modul în care instanța judecătorească a ales să sesizeze instanța constituțională, Curtea observă că, în cauza de față, instanța a procedat la „sesizarea Curții Constituționale” prin considerentele încheierii, și nu prin dispozitivul acesteia. Or, dispozitivul este partea cea mai importantă, esențială, a unei hotărâri judecătorești, întrucât el este susceptibil a fi pus în executare și împotriva lui se exercită căile de atac. Prin dispozitiv sunt soluționate toate cererile părților, indiferent dacă sunt cereri principale, accesorii sau incidentale. Întrucât excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural prin intermediul căruia autorul a solicitat instanței judecătorești sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului de constituționalitate, instanța, exercitându-și competența prevăzută de lege, ar fi trebuit să constate admisibilitatea excepției, în cadrul considerentelor hotărârii, și să dispună sesizarea Curții, prin dispozitivul aceleiași hotărâri. Într-adevăr, în speță, instanța de judecată în mod eronat a sesizat Curtea Constituțională prin considerente și nu prin dispozitivul hotărârii. O atare eroare nu este opozabilă Curții Constituționale, pentru că, în caz contrar, aceasta s-ar răsfrânge asupra autorilor excepției de neconstituționalitate în mod negativ. În consecință, Curtea consideră că este legal sesizată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 226 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 3 iunie 2014, paragraful 9).

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 104 alin. (1) și art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 104 alin. (1): „*În cererile având ca obiect un drept de proprietate sau alte drepturi reale asupra unui imobil, valoarea lor se determină în funcție de valoarea impozabilă, stabilită potrivit legislației fiscale.*”;

— Art. 194 lit. c): „Cererea de chemare în judecată va cuprinde [...] c) obiectul cererii și valoarea lui, după prețuirea reclamantului, atunci când acesta este evaluabil în bani, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare. Pentru imobile se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 104. Pentru identificarea imobilelor se vor arăta localitatea și județul, strada și numărul, iar în lipsă, vecinătățile, etajul și apartamentul, precum și, când imobilul este înscris în cartea funciară, numărul de carte funciară și numărul cadastral sau topografic, după caz. La cererea de chemare în judecată se va anexa extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt.”.

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul cererii și valoarea acestuia prezintă importanță, deoarece fixează limitele cadrului procesual în care se va desfășura judecata, determină competența și un anumit quantum al taxei judiciare de timbru (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 230 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 1 iunie 2016, paragraful 20).

16. Textul art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă reglementează faptul că, pentru imobile, stabilirea valorii acestora se face potrivit regulilor prevăzute la art. 104 din Codul de procedură civilă, respectiv în funcție de valoarea imobilului, conform legislației fiscale. În cazul în care valoarea imobilului nu este stabilită se procedează la estimarea valorii de către reclamant, care va indica modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, precum și înscrisurile corespunzătoare [art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 98 alin. (1) și (2) și cu art. 194 lit. c) teza întâi din Codul de procedură civilă].

17. De asemenea, având în vedere teza întâi a art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia cererea de chemare în judecată trebuie să cuprindă și valoarea obiectului acesteia „după prețuirea reclamantului, atunci când acesta este evaluabil în bani, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor

corespunzătoare” Curtea constată că reclamantul va trebui să atașeze cererii de chemare în judecată certificatul fiscal din care să rezulte valoarea imobilului.

18. Prin urmare, reglementarea de către legiuitor a unui criteriu general valabil pentru stabilirea valorii imobilelor raportată la valoarea imobilului, potrivit legislației fiscale, face previzibilă pentru justițiabili modalitatea de calcul al taxelor judiciare de timbru, eliminând astfel subiectivismul în stabilirea acestor taxe de către instanțe.

19. Astfel, normele legale care conferă instanței de judecată criteriul de stabilire a cuantumului taxei judiciare de timbru nu sunt de natură a afecta accesul liber la justiție și nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil.

20. În legătură cu determinarea taxelor judiciare de timbru, în jurisprudența sa, Curtea a statuat, în nenumărate rânduri, că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt reglementate de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 503 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 892 din 9 decembrie 2014, paragraful 21).

21. Totodată Curtea observă că legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 in 29 iunie 2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție (Decizia nr. 508 din 5 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 6 februarie 2014).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Szabo Csaba și Szabo Attila în Dosarul nr. 2.028/323/2015/a1 al Judecătoriei Târnăveni și constată că dispozițiile art. 104 alin. (1) și art. 194 lit. c) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târnăveni și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 752

din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Samfira Coteț, Vasile Mureșan și Vasile Ovidiu Mureșan în Dosarul nr. 34.249/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.936D/2017.

2. La apelul nominal, răspunde, pentru autorii excepției, domnul avocat Călin Herța, din Baroul Maramureș. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că textul de lege criticat a fost modificat, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 111/2017, iar în acest sens a depus la dosarul cauzei un memoriu prin care își precizează poziția procesuală față de această modificare legislativă. Se arată că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale, atât în forma avută înainte, cât și după ultima modificare legislativă, deoarece încalcă dreptul constituțional la proprietate privată, dat fiind faptul că, fără a fi vorba de o expropriere sau confiscare, măsuri reglementate constituțional, legea în cauză instituie măsuri prin care plafonează despăgubirile convenite pentru bunurile preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, în acest fel nemaexistând un echilibru just între interesul public și cel privat. În acest sens, se arată că valorile minimale avute în vedere la evaluarea imobilelor, cuprinse în grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, nu mai sunt valabile la nivelul anului 2017, astfel încât nu se mai păstrează o proporție rezonabilă a despăgubirii, așa cum aceasta a fost avută în vedere de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Astfel, instanța europeană a avut în vedere o valoare a despăgubirii care să asigure un just echilibru, ca

efect al respectării principiului proporționalității. Se mai arată, că, în cauza dedusă soluționării instanței de judecată, a fost formulată o cerere de încuviințare a unei expertize de evaluare imobiliară, pentru a demonstra dacă justul echilibru despre care a vorbit Curtea europeană în cauza amintită a fost păstrat prin actul normativ criticat, iar cererea a fost respinsă ca inadmisibilă, cu motivarea că sunt aplicabile dispozițiile legale criticate, referitoare la evaluarea imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Cu alte cuvinte, prin respingerea oricărei cereri în probațiune ca inadmisibilă, având în vedere aplicabilitatea prevederilor legale criticate, instanța de judecată nu mai poate aprecia dacă valoarea despăgubirii păstrează principiul proporționalității, relevat în jurisprudența Curții Europene. Se mai arată că, în mod corect, în deciziile Curții Constituționale pronunțate în această materie, s-a arătat că trebuie păstrat un just echilibru între interesul privat și cel public, cu referire la păstrarea echilibrului bugetar. Însă apreciază că prevederile legale criticate sunt de natură să afecteze acest just echilibru, fără a mai exista nicio pârghie legală de contestare, având în vedere faptul că, așa cum s-a arătat în cele ce preced, orice cerere în probațiune în materia evaluării imobilului care face obiectul deciziei de despăgubire este respinsă ca inadmisibilă de către instanța de judecată. Se mai invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, paragraful 120, în care se arată că despăgubirile sunt calculate la „valoarea de circulație” a bunului. Or, în opinia sa, nu se poate vorbi de o identitate între cele statuate de Curtea europeană, pe de o parte, și modalitatea de despăgubire reglementată prin textul de lege criticat, dat fiind faptul că judecătorul național nu mai poate stabili el însuși dacă este păstrată o proporție rezonabilă a despăgubirii, cu atât mai mult cu cât, prin aplicarea textului de lege criticat, valoarea despăgubirii se raportează la grilele notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, iar nu de la momentul despăgubirii.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 588 din 13 septembrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 25 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 34.249/3/2016, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**. Excepția a fost ridicată de Samfira Coteț, Vasile Mureșan și Vasile Ovidiu Mureșan într-o cauză având ca obiect

soluționarea contestației formulate împotriva unei decizii a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, referitoare la despăgubirile acordate autorilor excepției de neconstituționalitate, în compensare pentru un imobil preluat în mod abuziv.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, sunt neconstituționale, deoarece conduc la o subevaluare a valorii imobilelor, pe de o parte, deoarece grilele notariale la care se raportează legea au fost întocmite cu un an înainte, în contextul unei devalorizări de piață a imobilelor în acel moment de referință, și, pe de altă parte, având în vedere estimarea autorilor excepției că vor intra în posesia sumelor de bani obținute ca despăgubire după curgerea unui interval de 4 sau 5 ani de la data obținerii deciziei de validare. Se mai arată că, în accepțiunea jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, despăgubirea trebuie să se raporteze la valoarea de circulație a imobilului. În opinia autorilor excepției, evaluarea imobilelor trebuie să se raporteze la standardele internaționale de evaluare, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar nu la grilele notariale, care au un caracter eminent fiscal și, prin urmare, au o natură orientativă.

7. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 588 din 13 septembrie 2016.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, susținerile părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, ulterior sesizării sale, prin Încheierea din 25 aprilie 2017, aceste prevederi legale au fost

modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor noii reglementări, astfel cum acestea au fost preluate din redactarea anterioară a art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013. Prevederile legale criticate au următorul cuprins: „(6) *Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, [...], și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 44 alin. (1)—(3) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și a proprietății private, precum și la expropriere și alin. (6) privind despăgubirile acordate proprietarului în cazul naționalizării sau al folosirii subsolului unei proprietăți imobiliare, pentru lucrări de interes general, de către autoritatea publică, art. 46 — *Dreptul la moștenire* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia sunt nemulțumiți, în esență, de modalitatea de realizare a evaluării imobilelor care nu pot fi restituite în natură și în privința cărora se acordă măsuri compensatorii, și anume prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar nu potrivit standardelor internaționale de evaluare, prevăzute în Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

16. Cu titlu prealabil, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 3 pct. 7 din Legea nr. 165/2013, grilele notariale se referă la ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de art. 77¹ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

17. În ce privește prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, care stabilesc regula evaluării imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a legii, Curtea s-a mai pronunțat, în jurisprudența sa, asupra unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, prin Legea nr. 165/2013, legiuitorul a urmărit să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul

național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Prin introducerea acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie — Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente — referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, paragraful 42, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând însă doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. Prin decizia menționată, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Samfira Coteț, Vasile Mureșan și Vasile Ovidiu Mureșan, în Dosarul nr. 34.249/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

24 iunie 2014, Curtea a statuat că este firesc ca obligația emiterii titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 să fie executată în condițiile noii legi, aceasta fiind tocmai expresia concretă a principiului *tempus regit actum* și a principiului aplicării imediate a legii noi. Mai mult, în jurisprudența Curții Europene se arată că imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei* (nr. 1), paragraful 95 și următoarele]. Având în vedere și faptul că art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție permite legiuitorului organic să stabilească limitele și conținutul dreptului de proprietate, Curtea a mai arătat că Legea nr. 165/2013 nu impune plafonarea despăgubirilor — măsură recomandată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, ci, dimpotrivă, prevede acordarea lor integrală, dar prin raportare la un alt sistem de referință al evaluării decât cel preexistent — cel al aplicării grilei notariale, conform art. 21 alin. (6) din lege — și fără acordarea de dobânzi sau penalități.

19. Totodată, Curtea reține că autorii excepției mai invocă și dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (6) privind despăgubirile acordate proprietarului în cazul naționalizării sau al folosirii subsolului unei proprietăți imobiliare, pentru lucrări de interes general, de către autoritatea publică, precum și art. 46 — *Dreptul la moștenire*, al cărui conținut normativ nu poate însă fi asociat, în mod rezonabil, cu textul de lege criticat. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, raportarea pretensei critici la dispozițiile din Legea fundamentală mai sus enumerate este lipsită de o legătură minimală cu cauza, situație în care nu se poate reține existența unei veritabile motivări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). Ca atare, și critica de neconstituționalitate având acest obiect nu poate fi reținută, nerespectând condiția motivării prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 644/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comitetului interministerial pentru Centenar**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Anexa la Decizia prim-ministrului nr. 644/2017 pentru aprobarea componenței nominale a Comitetului interministerial pentru Centenar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 12 octombrie 2017, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 23 februarie 2018.

Nr. 83.

ANEXĂ(Anexa la Decizia prim-ministrului nr. 644/2017)**Componența nominală a Comitetului interministerial pentru Centenar**

1. Vasilica-Viorica Dăncilă, prim-ministru, președinte	5. Paul Stănescu, viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice
2. George Vladimir Ivașcu, ministrul culturii și identității naționale, vicepreședinte	6. Mihai-Viorel Fifor, ministrul apărării naționale
3. Sevil Shhaideh, consilier de stat în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, reprezentant al Secretariatului General al Guvernului	7. Teodor-Viorel Meleşcanu, ministrul afacerilor externe
4. Eugen Orlando Teodorovici, ministrul finanțelor publice	8. Victor Negrescu, ministrul delegat pentru afaceri europene
	9. Liliana-Magdalena Țuroiu, președinte al Institutului Cultural Român

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 360/2017 privind constituirea Consiliului interministerial pentru pregătirea și exercitarea președinției României la Consiliul Uniunii Europene**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Decizia prim-ministrului nr. 360/2017 privind constituirea Consiliului interministerial pentru pregătirea și exercitarea președinției României la Consiliul Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 aprilie 2017, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 4, alineatul (3) va avea următorul cuprins:**

„(3) Pe baza aprobării prim-ministrului, la ședințele Consiliului pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai Parlamentului României, Administrației Prezidențiale, mediului academic, societății civile și ai altor entități publice.”

2. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta decizie.**

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 23 februarie 2018.

Nr. 84.

COMPONENTA**Consiliului interministerial pentru pregătirea și exercitarea
președinției României la Consiliul Uniunii Europene**

1. Prim-ministru
 2. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice
 3. Viceprim-ministru, ministrul mediului
 4. Ministrul afacerilor externe
 5. Ministrul afacerilor interne
 6. Ministrul apărării naționale
 7. Ministrul finanțelor publice
 8. Ministrul fondurilor europene
 9. Ministrul justiției
 10. Ministrul delegat pentru afaceri europene
 11. Secretarul general al Guvernului
 12. Reprezentantul permanent al României pe lângă Uniunea Europeană
-

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

